

בס"ד. ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א לאנשי כפר חב"ד
בעת מסירת האתרוגים ע"י באי"כח הכפר שיחיו
ערב חג הסוכות ה'תשנ"ב.

בלתי מוגה

א. ידוע שבחג הסוכות ממשיכים המשכות על כל השנה כולה,
— נוסף על הענינים שכבר נמשכו לפנ"ז: החל משבת מברכים חודש
אלול, ובפרט בחודש אלול כש"המלך בשדה"¹, וביתר שאת וביתר עוז בימי
הסליחות (שבשנה זו כוללים שתי שבתות — "ב' שבתות כהלכתן"²), ועאכו"כ
בראש השנה, שבו נאמר³ "אכלו משמנים ושתו ממתקים גו' כי קדוש היום
לאדוננו", ועד שבאים לחג הסוכות⁴ —
הן בנוגע לכללות ענינו של היו"ט, ענין השמחה, "ושמחת בחגך"⁵,
המשכת השמחה על כל השנה כולה, והן בנוגע למצות נטילת ד' המינים,
שע"י⁶ ממשיכים המשכות הן בנוגע לעניני תורה ומצוות⁷ והן בנוגע לעניני
פרנסה גשמית, על כל השנה כולה.⁷

ב. ויה"ר שיומשכו כל המשכות על כל השנה כולה "מידו המלאה
הפתוחה הקדושה והרחבה"⁸,

והמשכה זו תהי' (לא רק בכללות, אלא גם) באופן שמפרטים את כל
הענינים אחת לאחת, ובלשון הידוע⁹ "פאָנאַנדער-נעמען די עקלאַך", שכך, שבכל
יום ויום ישנם כל הענינים, ובכל ענין וענין ישנם כל הפרטים ופרטי פרטים,
ועד לפרט העיקרי שהוא גם הכלל הכי עיקרי — גאולה האמיתית
והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ובהדגשה יתירה בשנה זו — כהר"ת שהתקבל אצל בני"ו בנוגע לסימנה של
השנה — "הי' תהא שנת נפלאות בה", ו"נפלאות בכל", "בכל מכל כל"¹⁰,
בגימטריא "קבץ"¹¹, "קבצנו יחד מארבע כנפות הארץ לארצנו" — קיבוץ כל בני"י
לארצנו הקדושה, שנעשית באופן ד"כל יושבי עלי"¹² ("יושבי" דייקא, באופן
של התיישבות, ובאופן ד"עלי"), שאז נוהג היובל¹², שענינו "וקראתם דרור בארץ
לכל יושבי"¹³, ועאכו"כ "דרור" מן הגלות אל הגאולה האמיתית והשלימה.

(9) ראה שיחת שמע"צ תש"ז — הובא ונת'

בלקו"ש חי"ד ע' 442.

(10) בהוספה על ה"אראנו נפלאות", היינו,

שה"אראנו נפלאות" הוא "בכל מכל כל".

(11) ראה ב"ב טז, סע"ב ואילך, ובחידושי

חת"ס שם.

(12) ערכין לב, סע"ב. רמב"ם הל' שמיטה

ויובל פ"י ה"ח.

(13) בהר כה, יו"ד.

(1) ראה לקו"ת ראה לב, ב. ובכ"מ.

(2) ראה שבת קיח, ב.

(3) נחמ"ה, יו"ד.

(4) וההתחלה בזה — בערב חג הסוכות.

(5) פ' ראה טז, יד.

(6) ראה המשך וככה תרל"ז פפ"ז ואילך. ובכ"מ.

(7) ראה ברכה עה"ס תשד"מ לקו"ש חכ"ד

ע' 587.

(8) ברכה הג' דברכת המזון.

ג. והעיקר – שזוכים לזה בפועל ממש, באופן ד"מראה באצבעו ואומר זה"¹⁴, ותיכף ומיד ממש, בערב חג הסוכות, וברגע זה – שנעשה גם ה"ערב" דביאת משיח צדקנו, והרגע שלאחריו נעשה הרגע של הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו,

כך, שממשיכים את היותנו יחדיו ("דעם זיין צוזאמען") עם משיח צדקנו, ועם כל בני, "בנערינו ובזקנינו גוי' בכנינו ובבנותינו"¹⁵, ותורתנו ועבודתנו (בכל הפרטים ופרטי פרטים) עמנו – לאחרי שהולכים "עם ענני שמיא"¹⁶ לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש ולבית המקדש, "מקדש אדני' כוננו ידיך"¹⁷,

ומיד חוגגים שם שמחת בית השואבה,

– דכיון שבהגאולה האמיתית והשלימה יבטלו כל הגזירות אזי יחגגו שמחת בית השואבה גם בלילה הראשון¹⁸ של החג; וכיון שתיכף ומיד ממש נמצאים כולנו בארץ ישראל, ששם התחיל כבר הלילה הראשון של החג¹⁹, אזי מתחילה שמחת בית השואבה מיד ממש –

באופן ד"ראה שמחת בית השואבה" שע"ז "ראה שמחה בימיו" (כמובן ממארוז"²⁰ "מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו") – שנמשכת השמחה בכל ימיו²¹.

ובלשון הכתוב²²: "ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר" – "כן תהי' לנו"²³, החל מרגע ועד סוף כל ענין הזמן והמקום, ובאופן דהלוך ומוסיף באור ושמחה עד אין קץ.

[וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א: נסיעה צלחה ("פאָרט געזונטערהייט") לכאור"א מכם בזמנו למקומו, ונשמע מכם בשורות טובות עד הנסיעה ולאחרי הנסיעה, וכאמור, באופן דהלוך והוסיף באור ובשמחה.

[אח"כ – בעת חלוקת הד' מינים – אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א לכאור"א מהנוכחים שיחיו: "ממשיך זיין אַלע המשכות"].

כניסת שבת ויו"ט" שהוא "בכל מדינה ומדינה לפי זמן הימים והלילות שלה, כי עת רצון שלמעלה ויהודים עליונים שבק"ש ותפלה וקדושת שבת ויו"ט הוא למעלה מגדר המקום והזמן רק שמאיר למטה לכל מקום ומקום זמנו הראוי לו".

(20) סוכה נא, סע"א (במשנה).
(21) ראה מעייני הישועה (קה"ת תשמ"ח) ע' 37. ועוד.

(22) אסתר ת, טז.
(23) ברכת הבדלה.

(14) ראה תענית בסופה. שמו"ר ספכ"א.
(15) בא יו"ד, ט.
(16) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין צח, א.
(17) בשלח טו, יז.
(18) ולהעיר, שיש בו המעלה ד"ראשון" ששייך במיוחד לביהמ"ק שנקרא "ראשון", כמ"ש "כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו" (ירמ' יז, ב. וראה פסחים ה, א).
(19) להעיר ממ"ש רבינו הזקן בשו"ע או"ח מהדו"ב ס"א ס"ח) בנוגע ל"זמן ק"ש ותפלה וזמן